

לקבוצת חתני ברי-מצוה ובנות-מצוה והוריהם שיחיו

בלתי מוגה

בהוספה: על הברכות האמורות לעיל², שבודאי נכללים בהם גם הנכנסים עתה, והנכנסים לאח"ז, בתוך כלל ישראל, ישנה ברכה מיוחדת לאלה שנבחרו מבני"י להכנס להחיוב והזכות דקבלת עול תורה ועול מצוות באופן ד"מצווה ועושה"³ (מתוך סיוע מיוחד מהקב"ה, נותן התורה ומצוה המצוות) – בניס מגיל י"ג שנה, ובנות מגיל י"ב שנה, ועל ידם נמשכת הברכה גם להוריהם, זקניהם, קרוביהם וכל משפחותיהם.

ובפרט עי"ז שמקיימים את המנהג (שהולך ומתפשט בין בני"י) שהבר-מצוה והבת-מצוה (וכן הוריהם וקרוביהם ומחנכיהם) מוסיפים יותר בנתינת הצדקה (יחד עם ההוספה בכל פרטי הענינים דתורה עבודה וגמ"ח⁴) בקשר ובשייכות להבר-מצוה והבת-מצוה – שע"י הצדקה ניתוסף עוד יותר בהקדמת וזירוז כל ענינים טובים, החל מתורה ומצוותי, טוב האמיתי.

* * *

ויש לקשר זה עם תוכנם של ימים אלה – בין י"ט כסלו לחנוכה:

בי"ט כסלו – מודגש הענין ד"פדה בשלום נפשי גו' כי ברבים היו עמדי"⁵, כפי שכותב בעל הגאולה במכתבו המפורסם⁶ "כשקריתי בס' תהלים בפסוק פדה בשלום נפשי .. יצאתי בשלום".

וע"פ המבואר לעיל⁷ ש"ברבים היו עמדי" מדגיש את ההתאחדות של כאו"א מישראל וכל בני"י בקצוי תבל ("ברבים") שנעשים מציאות אחת ("עמדי"), באופן ד"ואהבת לרעך כמוך"⁸ ממש, ועד ש"ישראל וקוב"ה כולא חד"⁹ – ה"ז שייך ומודגש ביותר אצל אלה ברי-מצוה ובנות-מצוה שזה-עתה נכנסים ונכללים ומתאחדים עם כלל ישראל ("ברבים היו עמדי") בתור "מצווה ועושה".

ובהדגשה יתירה בקביעות שנה זו (הי' תהא שנת נפלאות בה, בכל מכל כל) שיי"ט כסלו חל ביום השלישי בשבוע [כבפעם הראשונה, שלכן אמר בעל הגאולה הפסוק "פדה בשלום נפשי" ששייך לשיעור תהלים דיום השלישי בשבוע] – יום

(1) בהבא לקמן – ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 577 ואילך, ובהנסמן שם.
 (2) ביחידות הכללית לאורחים שיחיו.
 (3) קידושין לא, א. ושי"ג.
 (4) ראה אבות פ"א מ"ב.
 (5) תהלים נה, יט.
 (6) "היום יום" י"ט כסלו. אג"ק שלו סל"ח. ושי"ג.
 (7) ביחידות הכללית ס"ג.
 (8) קדושים יט, יח.
 (9) ראה זח"ג עג, א.

שהוכפל בו כי טוב¹⁰, טוב לשמים טוב לבריות¹¹ – שבזה מודגשת יותר האחדות עם כל בני ממש (גם אלה שהם בדרגא ד"בריות בעלמא"¹²).

ובימי חנוכה (שמתכוננים אליהם) ש"יום ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך"¹³ – מודגשת ההוראה והנתינת-כח שמיום ליום הולך וניתוסף באור, "נר מצוה ותורה אור"¹⁴, ובאופן של פירסום, "פירסומי ניסא"¹⁵, היינו, שלאחרי התחלת קיום התומ"צ בתור "מצווה ועושה", ה"ז באופן שמוסיף והולך ואור.

* * *

ויה"ר שנזכה לקיום היעוד "פדה בשלום נפשי" – שהקב"ה פודה בשלום את כאו"א מישראל ואת כל בני יחד ("ברבים היו עמדי") מן הגלות אל הגאולה, גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יהי שלימות הענין ד"פדה בשלום נפשי" (כפי שמבאר אדמו"ר האמצעי¹⁶), ואז תתקיים גם בקשתו של יעקב שבהתחלת פרשת השבוע – "ביקש יעקב לישב בשלוה"¹⁷, בתכלית השלימות.

והעיקר – שלא צריכים להמתין למחר, או אפילו לרגע שלאח"ז, כיון שנעשה תיכף ומיד ממש, ובמילא, ממשיכים חגיגות הבר-מצוה, וכל החגיגות, ובמיוחד "תנאים" ו"חתונות" ו"פדיון הבן" (שרומז שאבינו שבשמים פודה את כאו"א מבנ"י, ו"מברך שתיים"¹⁸) – בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש, בהר הקודש ובבית המקדש, "מקדש אדני כוננו ידיך"¹⁹.

והנתינה לצדקה שיתנו לכאו"א מכם ממהרת ומזרות²⁰ עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה שתבוא תיכף ומיד ממש.

(10) פרש"י בראשית א, ז (מב"ר פ"ד, ו).
 (11) קידושין מ, א. וראה אוה"ת בראשית לג, (נה, ד).
 (12) ראה תניא פל"ב.
 (13) שבת כא, ב.
 (14) משלי ו, כג.
 (15) פרש"י שבת שם.
 (16) שערי תשובה ח"א ד"ה פדה בשלום פי"א
 (17) ריש פרשתנו (וישב) ובפרש"י.
 (18) ראה ביחידות הכללית לעיל ע' 389.
 (19) בשלח טו, יז.
 (20) ראה ב"ב י"ד, א. תניא פל"ז.